

عنوان مقاله:

بررسی امکان سنجی هوش مصنوعی از دیدگاه فلسفه ذهن معاصر با تاکید بر دیدگاه جوزف لوین

محل انتشار:

نخستین همایش ملی هوش مصنوعی و علوم اسلامی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

مهدی کریمی - دانشجوی دکتری فلسفه دانشگاه باقرالعلوم (علیه السلام)

خلاصه مقاله:

هوش مصنوعی به مثابه پدیده ای که بتواند همه جنبه های وجودی انسان را بازنمایی کرده و ذهنی با همه قابلیت های انسانی پدید آورد ناممکن است. امکان یا عدم امکان تحقق هوش مصنوعی در ساختاری از مفاهیم بنیادین در فلسفه ذهن معاصر بررسی شده است. دیدگاه مفهومی به این پدیده مستلزم واکاوی دقیق اصطلاح هوش مصنوعی و رویکردهایی است که بر اساس آن می توان امکان یا عدم امکان هوش مصنوعی را مورد بررسی قرار داد. بر اساس نظریه هایی که در علم النفس فلسفی از سوئی و تیبی نهایی که در فلسفه ذهن معاصر از سوی دیگر در خصوص ماهیت ذهن و آگاهی بیان شده است و نیز بر اساس داده هایی که در حوزه فیزیولوژی مغز بیان شده است، می توان به ارائه دیدگاه هایی در این خصوص پرداخت. اساسا فلسفه اسلامی با ارائه رویکردی دوگانه هانگارانه به نفس و بدن از ابتدا امکان هوش مصنوعی را به معنی بازنمایی کامل مفهوم انسان در ضمن ماشینی که تمام قابلیت هایمورد انتظار از انسان را دارا باشد ناممکن می شمارد. از سوی دیگر دیدگاه دوگانه انگاریدر فلسفه ذهن نیز طرفدارانی دارد و با ارائه استدلال هایی سعی کرده اند تمایزی دوگانه رامیان ذهن و بدن به تصویر بکشند. در این پژوهش سعی می شود امکان یا عدم امکان هوش مصنوعی به مثابه هوشی که بتواند تمام قابلیت های نفس انسانی را داشته باشد مورد بررسی قرار گیرد. پرسش اصلی این پژوهش بررسی امکان یا عدم امکان هوش مصنوعی مبتنی بر دیدگاه های علم النفس فلسفی در خصوص ماهیت نفس و ذهن است. روش در این پژوهش توصیفی-تحلیلی و مبتنی بر شیوه تطبیقی بر اساس فلسفه اسلامی و فلسفه غرب می باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1347068>

